

Dokument z posiedzenia

B9-0274/2019

17.12.2019

PROJEKT REZOLUCJI złożony w następstwie
oświadczenia wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela
Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 132 ust. 2 Regulaminu

w sprawie brutalnego stłumienia niedawnych protestów w Iranie
(2019/2993(RSP))

**Luisa Porritt, Klemen Grošelj, Christophe Grudler, Moritz Körner,
María Soraya Rodríguez Ramos**
w imieniu grupy Renew

B9-0274/2019

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie brutalnego stłumienia niedawnych protestów w Iranie
(2019/2993(RSP))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Iranu, zwłaszcza rezolucję z dnia 19 września 2019 r. w sprawie Iranu, w szczególności sytuacji obrońców praw kobiet i uwięzionych obywateli UE o podwójnym obywatelstwie¹,
- uwzględniając wydane w imieniu UE oświadczenie wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Josepa Borrella Fontellesa z dnia 8 grudnia 2019 r. w sprawie niedawnych protestów w Iranie,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) z dnia 21 listopada 2019 r. w sprawie rozwoju wydarzeń w Iranie,
- uwzględniając decyzję Rady z dnia 12 kwietnia 2018 r. w sprawie przedłużenia obowiązywania środków ograniczających o kolejnych 12 miesięcy w odpowiedzi na poważne naruszenia praw człowieka w Iranie,
- uwzględniając Wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka,
- uwzględniając odnośne Wytyczne UE w sprawie kary śmierci, a także wytyczny w sprawie tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania oraz Wytyczne UE w sprawie praw człowieka dotyczące wolności wypowiedzi w internecie i poza nim,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r. (ICCPR), którego Iran jest stroną,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 17 grudnia 2018 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu,
- uwzględniając sprawozdanie specjalnego sprawozdawcy ONZ w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu z dnia 30 stycznia 2019 r.,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z dnia 10 grudnia 1948 r.,
- uwzględniając Deklarację praw dziecka (deklarację genewską) z 1924 r. przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w 1959 r.,
- uwzględniając Kartę praw obywatelskich prezydenta Iranu,

¹ Teksty przyjęte, P9_TA(2018)0019.

- uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że dziesiątki tysięcy osób ze wszystkich prowincji oraz wszystkie mniejszości etniczne i religijne w Iranie skorzystały ze swojego podstawowego prawa do wolności zgromadzeń i wyraziły swoje niezadowolenie z sytuacji ekonomicznej i wzrostu cen paliw o co najmniej 50 %;
- B. mając na uwadze, że według Amnesty International podczas protestów zginęły co najmniej 304 osoby, w tym niepełnoletni, zaś tysiące protestujących, a także dziennikarzy, obrońców praw człowieka i studentów zostało aresztowanych; mając na uwadze, że władze Iranu nie ogłosiły oficjalnej liczby ofiar śmiertelnych; mając na uwadze, że władze irańskie bezprawnie przetrzymują tysiące pokojowych demonstrantów i odmawiają podania dokładnych informacji na temat miejsca pobytu więźniów, a w niektórych przypadkach dochodzi do wymuszonych zaginięć; mając na uwadze, że zgodnie z doniesieniami społeczeństwa obywatelskiego niektórzy więźniowie byli poddawani torturom i innym formom niewłaściwego traktowania;
- C. mając na uwadze, że w ostatnich tygodniach w rzekach, bagnach i jeziorach odnajdywanych jest wiele ciał należących prawdopodobnie do demonstrantów zatrzymanych przez irańskie siły bezpieczeństwa; mając na uwadze, że władze irańskie odmówiły wydania zwłok rodzinom ofiar;
- D. mając na uwadze, że irańskie grupy paramilitarne i siły specjalne zmasakrowały nieuzbrojonych demonstrantów, którzy schronili się w mieście Mahsahr w prowincji Chuzestan, zabijając ponad 100 osób;
- E. mając na uwadze, że mniejszości etniczne stanowią 40 % ludności Iranu; mając na uwadze, że mniejszości etniczne w tym kraju padły ofiarą reżimu mułły w pierwszej kolejności;
- F. mając na uwadze, że w odpowiedzi na demonstracje w Iranie władze przeprowadziły zakrojone na szeroką skalę działania zakłócające komunikację i usługi internetowe, blokując łączność internetową; mając na uwadze, że ograniczenia te są stałym *modus operandi* władz Iranu, które chcą tym sposobem uniemożliwić komunikację internetową w kraju w okresach niepokoju społecznych, z naruszeniem prawa do wolności słowa wszystkich Irańczyków mieszkających zarówno w Iranie, jak i za granicą;
- G. mając na uwadze, że w swojej rezolucji z dnia 25 października 2016 r. w sprawie strategii UE wobec Iranu po zawarciu porozumienia w sprawie energii jądrowej² Parlament podkreślił znaczenie przestrzegania wytycznych UE w dziedzinie praw człowieka, w tym w sprawie obrońców praw człowieka, w kontekście stosunków UE-Iran;
- H. mając na uwadze, że w Iranie obrońcy praw człowieka, dziennikarze, prawnicy i działacze wypowiadający się w internecie nadal są prześladowani, arbitralnie przetrzymywani, zatrzymywani i ścigani za swoją pracę; mając na uwadze, że irańskie Ministerstwo Wywiadu i inne organy podjęły zdecydowane działania przeciwko

² Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 86.

społeczeństwu obywatelskiemu;

- I. mając na uwadze, że wpływowy mufta Abolfazl Bahrampour wydał fatwę nadaną w programie pierwszym irańskiej telewizji, w której wezwał Irańczyków do zabicia demonstrantów; mając na uwadze, że wielu irańskich nadawców mediów publicznie wezwało do egzekucji przywódców protestujących;
- J. mając na uwadze, że władze państwa brutalnie tłumiły wszelkie protesty społeczeństwa obywatelskiego; mając na uwadze, że służby wywiadowcze Iranu nasiliły represje wobec protestujących przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego; mając na uwadze, że władze Iranu nasiliły represje wobec osób starających się pokojowo egzekwować prawo do wolności słowa, zrzeszania się i pokojowych zgromadzeń, zamykając w więzieniach setki ludzi na podstawie ogólnikowych i niejasno sformułowanych zarzutów dotyczących bezpieczeństwa państwa;
- K. mając na uwadze, że irańskie sądy często nie zapewniają rzetelnego i sprawiedliwego procesu, odmawiając zatrzymanym dostępu do pomocy prawnej, a także wizyt przedstawicieli placówek konsularnych, ONZ i organizacji humanitarnych; mając na uwadze, że wyroki wydawane przez irański wymiar sprawiedliwości często opierają się na niejasnych i ogólnikowych zarzutach dotyczących bezpieczeństwa narodowego i szpiegostwa;
1. ubolewa nad masowym i nieproporcjonalnym użyciem siły przez Iran wobec uczestników pokojowych demonstracji, którzy wyrażali jedynie zasadne żądania; podkreśla, że takie działania są nie do przyjęcia, i wzywa władze Iranu do zagwarantowania przejrzystego i wiarygodnego dochodzenia w celu wyjaśnienia liczby ofiar śmiertelnych i aresztowań oraz do podania tych danych do wiadomości publicznej; wzywa ponadto do pociągnięcia do odpowiedzialności wszystkich sprawców przemocy;
2. domaga się bezwarunkowego uwolnienia wszystkich protestujących, którzy przebywają obecnie w areszcie za korzystanie z przysługującej im zgodnie z prawem swobody wypowiedzi i zgromadzeń; apeluje ponadto o zapewnienie prawnikom i międzynarodowym obserwatorom nieograniczonego dostępu do wszystkich osób zatrzymanych podczas protestów oraz o poinformowanie społeczności międzynarodowej o tożsamości zatrzymanych osób; ponawia swe wcześniejsze apele o uwolnienie wszystkich innych bezprawnie zatrzymanych osób;
3. przypomina, że mniejszości etniczne są w Iranie prześladowane już od dziesięcioleci, a obecne władze stosują wobec ich członków wygnania lub aresztowania, a wielu z nich skazują na śmierć za domniemaną działalność;
4. wzywa irańskie władze do odblokowania komunikacji i usług internetowych; zdecydowanie potępia decyzję Iranu o zablokowaniu dostępu internetowego do globalnych sieci, która uniemożliwia obywatelom Iranu komunikację i swobodny przepływ informacji; uważa, że brak wolności słowa w internecie, systematyczny nadzór nad łącznością internetową i jej monitorowanie, a także brak wolności cyfrowych, stanowią naruszenie praw i swobód mieszkańców; apeluje do władz Iranu o pełne poszanowanie powszechnych praw człowieka, a zwłaszcza prawa do wolności wypowiedzi w internecie i poza nim;

5. podkreśla, że praw podstawowych, takich jak wolność wypowiedzi i zgromadzeń, należy bezwzględnie przestrzegać, i wzywa władze Iranu do wywiązania się z zobowiązań międzynarodowych, w tym zobowiązań podjętych na mocy ICCPR;
6. ponownie apeluje o wprowadzenie w całej UE zakazu wywozu, sprzedaży, aktualizacji i konserwacji wszelkiego rodzaju urządzeń bezpieczeństwa, które mogą być lub są wykorzystywane do celów represji w tym kraju;
7. wzywa ONZ do niezwłocznego wszczęcia pełnego dochodzenia w sprawie wydarzeń, które miały miejsce w ostatnich tygodniach, pod przewodnictwem specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Iranie;
8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, Najwyższemu Przywódcy Islamskiej Republiki Iranu, prezydentowi Islamskiej Republiki Iranu oraz członkom Madżlisu.